

er Mangel paa fuldstændige Oplysninger, som først i den senere Tid ere indhente, om disse Landdistricters forskellige Stilling ligeoverfor Byerne i de Anliggender, der ikke efter Lovgivningen ere fælles for By- og Landdistricterne, som har foranlediget, at der ikke er fremkommet noget Positivt derom; dette kan dog maaskee blive rettet ved en senere Behandling af det andet Lovforslag. — Jeg troer ikke at tage fejl, naar jeg antager, at det ærede Thing snart er træt af denne Forhandling, og jeg haaber derfor, at det vil bifalbe, at jeg ikke yderligere gaaer ind paa en Række af Detailspørgsmaal, der ere blevne fremdragne af forskellige ærede Rigsdagsmænd, saameget mere som de væsentligst have dreiet sig om allerede tidligere behandlede Punkter. Der er imidlertid, siden jeg sidst havde Ordet, fremkommet en Bemærkning fra flere ærede Talere, hvis Vægt jeg ikke kan miskende, nemlig den, at det ikke udtrykkeligt i Lovudkastet er udtalt, hvilke ældre Bestemmelser der ved dette ophæves. Det er ganske vist ønskeligt, at et Lovudkast, som kun er et Tillæg til og en videre Udvikling af den bestaaende Lovgivning, udtrykkelig udtaler, hvilke ældre gjældende Bestemmelser der ophæves, men jeg troer, at dette rettest tilføies paa et senere Trin, i ethvert Tilfælde vil denne Mangel uden stor Vanskelighed senere lade sig afhjælpe. Dette gjælder derimod ikke om den Anke, som samtidig er bleven reist imod Lovforslaget, nemlig at det ikke si sig samlet har optaget de tidligere gjældende Bestemmelser, som vilde blive uforandrede efter dets Vedtagelse. Det er ganske vist ønskeligt, at man i hver enkelt Green af Lovgivningen har alle de til hver Tid givne Bestemmelser samlede paa et eneste Sted, men jeg troer, det maa indrømmes, at Vanskelighederne derved ere ganske overordentlig store, navnlig hvor Udviklingen gaaer saa rivede hurtig frem, som det har været Tilfældet hos os i de senere Aar, idet de bestaaende Love idelig og idelig ændres og forandres. Jeg troer ogsaa, at idetmindste en Deel af Savnet vil kunne afhjælpes ved Samlinger, ved Sammenstillinger af de gjældende Lovbestemmelser, som angaae et eller andet bestemt Lovgivnings-emne, hvilke Samlinger kunne tilvejebringes enten ved Regjeringens Foranstaltning eller,

hvad vi have seet mangfoldige Prøver paa, ved privat Virksomhed. — Endnu kan jeg ikke Andet end udtale, at jeg, dengang jeg traadte ind i denne Sal med dette Lovudkast i min Haand, troede at finde Allierede i samtlige Thingets Medlemmer, og det har derfor ligesaameget overrasket mig at finde den bestemte Modstand, som nys blev reist af et æret Medlem, der med saa stor Sikkerhed udtalte sit: Enten Alt eller Intet og derfor ikke dette Lovudkast, som at høre den Bebreidelse — idetmindste løb det for mig som en saadan — i en anden æret Rigsdagsmands (Dam) Mund mod et Medlem af Thinget, fordi denne, som han kaldte ham, var Regjeringens Allierede. Naar det gjælder om Gjennemførelsen af Foranstaltninger, som i en Række af Aar have været ansete for ønskelige, troer jeg, det maa være en Hæder for Regjeringen og Repræsentationen at være Allierede om Gjennemførelsen deraf. — Jeg maa dog endnu tillade mig en Bemærkning ligeoverfor det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgfreds (Winther). Jeg skal ikke gjentage mine Grunde for Hensigtsmæssigheden af at beholde Borgemeistrerne, men det forekommer mig, at hans Grunde for den ubetingede Nødvendighed af Afstæffelsen af dem dog lode Meget tilbage at ønske. Naar der fra saa at sige samtlige jydske Kjøbstæders Side i deres gjentagne Udtalelser ligeoverfor Regjeringen om, hvilke Foranstaltninger de ansaae for ønskelige for at fremme Udviklingen af Kjøbstadscommunernes Selvstændighed, ikke er fremkommet endog blot en Anthydning af, at denne Statstilfynsmand, der tillige er Medbestyrer i Communalanliggender, var dem, jeg vil ikke sige utaalelig, men ubehagelig og generende, forekommer det mig, at der derved er givet et indirecte Beviis for, at dette Lovudkast med Vibeholdelse af Borgemeisteren dog idetmindste maa være brugeligt. Jeg veed ikke, om den ærede Rigsdagsmand i sin Tid med ligesaa stor Bestemthed har modsat sig Gjennemførelsen af Loven af 4de Marts 1857 om Styrelsen af Kjøbenhavns Anliggender, thi det vil være ham fuldt vel bekjendt, at en Stats-embedsmand, Overpræsidenten, der er Medstyrer i Communens Anliggender ligesaavel som Borgemeisteren i andre Byer. Jeg veed heller